5907.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de Buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan "het Bureau van DE TIJD."

ZATURDAG 10 MAART.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 9 Maart.

De grootbevrijder der nationaliteiten, toen hij in Italië in oorlog uittrok om Oostenrijk te verjagen, verbond zich plegtiglijk tot twee zaken. Hij zou van den eenen kant de regten der neutralen in 't algemeen en die van den Paus in 't bijzonder eerbiedigen en van den anderen kant zou hij geen duim gronds ter vergrooting van Frankrijk begeeren.

De regten der neutralen, die van den Paus er onder begrepen, werden al zeer spoedig geschonden, nadat de Fransche Keizer zich eerst persoonlijk in aanraking had gesteld met de hoofden der revolutie, en vervolgens door eene proklamatie de bevolkingen tot de revolutie had opgeroepen. Men vergete niet in 't geheugen te houden de proklamatie van Milaan, in verband met het verwijt door den Paus in zijn rondgaanden brief gedaan, en van de zijde des Franschen Keizers altijd onbeantwoord gelaten. In de proklamatie van Milaan werden de bevolkingen van de neutrale vorsten in Italië, ten spijt van hunne soevereinen, ten oorlog, dat is, tot revolutie opgeroepen. En dat het bij die openbare oproeping tot opstand niet gebleven is, dat Keizer Napoleon nog langs andere wegen de revolutie heeft uitgelokt en bewerkt, blijkt uit de woorden van den Paus, waarmeê hij aan den Franschen Keizer schrijft en dat verwijt openbaar maakt: dat hij, de Keizer, wel weet door "welke personen, welk geld en welke middelen" de revolutie in de Legatiën is aangebragt. Wat antwoordt daarop het Fransche gouvernement? Geen woord. Het zwijgt en men moet, zoo ooit, zeker hier den regel toepassen, dat wie zwijgt toestemt. Men zwijgt omdat men bij tegenspraak den Paus zou noodzaken het bewijs te leveren. Men houdt te Parijs niet van dergelijke bewijzen.

Er zijn er geweest, die deze moedwillig door Franschen invloed in Italië veroorzaakte revolutiën hebben toegejuicht. Zij waren niet weinigen in getal, en behoorden niet allen tot die soort van eenvoudige lieden, die, vreemd aan de politiek, meenden dat een Napoleon tegenover de volken staat als een weldadig en grootmoedig land-edelman tegenover zijn boeren. Er waren nog andere toejuichers, staatslieden van liberale kleur, die te Londen en te Berlijn den toon aangeven en de orakels zijn van de beschaving en de verlichting in de XIXe eeuw. Zij stonden den Franschen Keizer ter zijde in de taak, om aan de volken van Europa wijs te maken, dat de revolutiën niet zijn werk waren, maar het werk der bevolkingen, die helaas! niet anders zijn geweest dan de slagtoffers van zijne Machiavellistische politiek. Bijna geheel het zoogenaamd liberaal Europa heeft zijne diensten geleend, om den Keizer tegen den Paus en de hertogen van Italië te steunen. Eene jammerlijke vertooning, die, in den naam der vrijheid, kleine vorsten en zwakke volken ten speelbal wierp van het despotismus, zonder te bedenken, dat de geschiedenis eene keerzijde zou hebben, en dat de [illegible] Bonaparten niet over de Alpen zoude schrijden zonder met der tijd ook den Rijn te bedreigen. Het liberalismus heeft geluisterd naar den Sirenenzang, die vrijheid beloofde waar ketenen gesmeed werden, en het heeft toegejuicht! Het heeft daardoor zijn aard verraden en tevens blijk gegeven van eene niet zeer eervolle kinderachtigheid, die bij een Napoleon belangloosheid veronderstelt.

Men weet thans van welken aard die belangloosheid is. Het is nu geen geheim meer dat bereids in het midden van het jaar 1858 te Plombières tusschen graaf Cavour en Keizer Napoleon de afspraak is gemaakt, dat met de vereenigde hulp der Fransche legermagt en der revolutie Oostenrijk uit Italië zou worden gedreven, en dat zoodra Sardinië een koningrijk zou zijn geworden met eene bevolking die 10 millioen overschrijdt, Frankrijk dan Savoye en Nizza zou ontvangen.

Het oogenblik is thans aangebroken, om deze laatste voorwaarde te gaan vervullen. De Fransche Keizer heeft openlijk in zijne troonrede gezegd, dat de *Fransche bergruggen* van de Alpen, door de *natuur* tot eene grens voor Frankrijk gemaakt, aan Frankrijk moeten *terugkeeren*. Die bergruggen zijn dus *Fransch*. Zij *behooren* aan Frankrijk. De *natuur* zelve heeft dat gewild. Zij moeten *terugkeeren* tot Frankrijk.

Naauwelijks is dat woord gesproken, of Europa en de liberale partijhoofden niet het minst, geraken in beweging en protesteren. De Parlementen van Londen en Berlijn weergalmen van de kreten van verontwaardiging, die tegen Napoleon opgaan.

Al die protesten komen te laat! Men had die moeten aanheffen toen Keizer Napoleon wederregtelijk tegen Oostenrijk in Italië viel, en de revolutie tegen de hertogen en den Paus aanstookte. Hoe! een Napoleon zou Oostenrijk van de schoonste parel zijner kroon berooven, met den Paus breken, Europa tarten, 500 millioen verkwisten, 50,000 Fransche soldaten op het slagveld laten, en dat alles alleenig ter liefde van de schoone dame, die Italië heet en van natuur ondankbaar is en ondankbaar zijn moet! Hoe! Frankrijk, door een Napoleon bemagtigd, zou met eigen hand zich in het Zuiden, in plaats van een onmagtig nabuur, eene krachtige mogendheid scheppen, die met der tijd een vijand worden zal, en geene voorzorgen nemen, om die krachtige mogendheid in bedwang te houden! Welk eene kinderachtige onnoozelheid in die liberale staatsmannen, die [illegible] Oostenrijk, de Paus en de hertogen door Keizer Napoleon beroofd zijn, en begrijpen, dat een Napoleon dezen roof ten dienste van Viktor Emmanuel belangloos moet verrigten, op het gevaar af dat Viktor Emmanuel te eeniger tijd zich met de vijanden van Frankrijk vereenigt en Napoleon kastijdt met de wapenen en de middelen van hem zelven mildelijk ontvangen!

Keizer Napoleon heeft gelijk. Hij kan of mag Sardinië niet vergrooten, zonder dat hij zich meester maakt van de Alpen. Wij hebben dat bereids voorleden jaar, als wij ons niet vergissen, in deze maand Maart gezegd. Zonder dat bezit van de Alpen wordt de Fransche militaire magt gefnuikt. Want in elken oorlog met Duitschland of Engeland, zal Frankrijk Sardinië, dat in den rug ligt, te vreezen hebben en daarom in het Zuiden steeds een geheel leger moeten bij de hand hebben, om Sardinië te bewaken, dat voortaan zonder eenige moeite tweemaal honderdduizend man tegen Frankrijk zal kunnen bijeen brengen, zonder zelf eenig groot gevaar te loopen, dewijl het, gedekt door de Alpen, in zijne bergpassen onverwinnelijke vestingen bezit.

Wordt dus Sardinië eene militaire mogendheid, dan moet Frankrijk over de Alpen beschikken tot zijne eigene veiligheid. Niemand heeft het regt om van Frankrijk te eischen dat het zich-zelf verzwakt. En mogt Napoleon, na vele dwaasheden begaan te hebben, ook nog de dwaasheid hebben, dat hij zijn eisch omtrent Savoye en Nizza opgeeft, de verontwaardigde en verontrustte bevolking van Frankrijk zou niet nalaten hem te doen gevoelen, dat hij te kort heeft gedaan aan de eer en het belang van Frankrijk. Ook uit dien hoofde is dat voor hem eene levenskwestie. Frankrijk moet en zal de Alpen hebben, zij het ook ten koste van een algemeenen oorlog; of Sardinië zal moeten terugkeeren tot het *statu quo ante bellum*. Er is voor den Keizer geen middenweg. En dat is vermoedelijk een van de oorzaken, die hem verstrikt hebben in het net zijner eigene intrigues.

Keizer Napoleon heeft in zijne besprekingen met Cavour in allen gevalle de Alpen geëischt. Dáár immers was het hem om te doen. De vrijmaking van Italië kon slechts het voorwendsel zijn om tot het bezit van die natuurlijke grens te komen. Maar Cavour heeft volkomen begrepen dat Frankrijk, als 't meester werd van de Alpen, tevens meester werd van een groot deel van Italië. Hij heeft moeten berekenen dat Italië in dat geval, in plaats van een enkelen meester, die Oostenrijk was, thans twee meesters zou verkrijgen. Bij den meester immers, die Oostenrijk heet, zou zich een nieuwe meester voegen, die zich Frankrijk noemt, dat van de hooge bergtoppen gansch Noordelijk Italië zou bestrijken. En mogt al Oostenrijk gansch uit Italië verdreven worden, dan had hij het ontwijfelbaar vooruitzigt, dat het meesterschap over Italië uit Duitsche handen in Fransche zou overgaan.

Maar Cavour had eerzucht. Hij zocht zijn land te vergrooten en zijn Koning tot eene mogendheid te verheffen. Hij heeft derhalve getracht de Alpen zoo duur mogelijk te verkoopen. Van daar de door den Keizer zelven gebillijkten eisch, dat Sardinië minstens een koningrijk moet zijn, dat meer dan 10 millioen inwoners telt, vóór dat hij regt zal hebben de Alpen te vorderen. Die maatstaf is niet in het belang van Frankrijk berekend. Want als Sardinië door de toevoeging van Lombardije, Modena en Parma zal zijn vergroot, dan zal het slechts eene bevolking van 9 millioen bereiken, en toch reeds een groot gevaar voor Frankrijk zijn, zoo lang de Alpen aan Sardinië verblijven. Wij willen niet gissen welke kansrekeningen bij Keizer Napoleon hebben gegolden, toen hij deze afspraak eerst met Cavour, en later met Viktor Emmanuel heeft gemaakt. Maar het is in allen geval zeker, dat middelerwijl nu eenmaal deze afspraak bestaat, en men van Oostenrijk niet meer Venetië durft opeischen, men aan den Paus en Toskane de taak oplegt om voor Sardinië aan te vullen hetgeen ontbreekt, opdat Frankrijk de Alpen zou kunnen nemen.

Het bezit der Alpen zal dus door de schending van de overeenkomsten van Villafranca en Zurich, dat is ten koste van Oostenrijk en ten koste van den Paus moeten worden verkregen. Maar beide protesteren luide. En bij het protest tegen dit schandelijk onregt voegt zich nu de onrust van gansch Europa, dat eerst thans helder begint te zien en te begrijpen dat de bevrijdingsoorlog eigenlijk slechts een oorlog is geweest van overweldiging, die de kaart van Europa verscheurt, om de magt van den derden Napoleon uit te breiden in den zin van den eersten Napoleon.

En zoo staat nu het drama, dat met veler toejuiching in Italië was opgezet, in de meening, dat het in Italië zou worden afgespeeld, op het punt om van Italië te worden overgebragt op het tooneel van midden-Europa.

Men is thans nog slechts aan de ouverture van het stuk, welke ouverture nog niet ten einde loopt. Wij hebben daarvan heden eenige partijen medegedeeld. Wij zullen daarop weldra terug komen, om de verschillende andere partijen, die aan het vreeselijk stuk deelnemen, te schetsen.

Voor 's hands kunnen wij uit het geleverde opmaken, dat het liberalismus in Europa eene belagchelijke rol heeft gespeeld en verdient uitgefloten te worden.

Men schrijft ons uit Bergen op Zoom, dat van daar den 6n dezer is afgezonden een adres aan Z. H. den Paus, door een aanzienlijk getal leeken onderteekend, die hun leedwezen betuigen over den smaad, dien men Z. H. aandoet, en den wensch uiten, dat de regten van den Heiligen Stoel ongeschonden mogen bewaard blijven.

(Wij verzekeren den geachten afzender van dit berigt, dat zijn eerste brief van 4 Maart ons *niet* is geworden. Intusschen, het gebeurt nooit, voor zoo ver 't ons bekend is, dat onze brieven worden opgehouden. Maar daarentegen valt het dikwerf voor, dat onze nommers achterblijven, en soms in 't geheel niet en meermalen te laat worden afgegeven.)

De Koning heeft heden morgen ten tien ure ten gehoore ontvangen den heer Godefroi, die in handen van Z. M. den gevorderden eed als minister van Justicie heeft afgelegd, welke betrekking hij van dit oogenblik heeft aanvaard. Hij heeft vervolgens de portefeuille van dit departement overgenomen van den heer Mutsaers, die sedert de aftreding van den heer Boot, tijdelijk met het beheer van het ministerie was belast.

Gisteren ochtend ten 10 ure had op de R. K. begraafplaats, in het familie-graf, te 's Hage, de bijzetting plaats van het stoffelijk overschot van den heer J. W. van Romunde, laatstelijk minister van R. K. Eeredienst. Het lijkstatie werd gevolgd door een viertal rijtuigen, waarin, behalve de betrekkingen, o. a. gezeten waren de heeren Mutsaers, minister voor R. K. Eeredienst, de gewezen minister van Buitenlandsche Zaken, van Sonsbeeck, de sekretaris-generaal van het departement voor R. K. Eeredienst, Willemse, enz.

In de buitengewone vergadering der Provinciale Staten van Gelderland is heden tot lid der Eerste Kamer van de Staten-Generaal, ter vervanging van wijlen den heer E. W. van Dam van Isselt, met 34 van de 52 stemmen, verkozen de heer Mr. W. A. Baron Schimmelpenninck van der Oye, thans lid der Tweede Kamer.

Volgens opgave van het ministerie van Financiën is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen, over de maand Februarij jl. ontvangen aan suiker-accijns een bedrag van ƒ 79,312.32½

Als eene bijzonderheid meldt men uit het Ambt Doetinchem, dat op den eersten dezer bij den landbouwer H. W. Kraaijenbrik, onder Silvolde, is geboren een roodbont kalf met twee koppen, naast elkander gelegen en behoorlijk verbonden, zoodat de scheiding slechts door een natuurlijken naad wordt aangewezen. Ieder dezer twee koppen heeft zijn twee oogen — waarvan de beide middelste echter aan elkander zijn verbonden — een mond, neusgaten, tong enz., even als men dit bij een gewoon dier van zijne soort aantreft, en neemt door deze beide monden, hetzij afzonderlijk, hetzij te gelijk, zijn voedsel tot zich, dat zich daarna in één kanaal schijnt te vereenigen. Ofschoon men aan het dier slechts twee ooren waarneemt, schijnt aan de uitwendige teekenen te blijken, dat het, bij verder voortleven, vier hoorns zal verkrijgen. Overigens is dit bijzonder produkt van de natuur wel gevormd, evenredig in zijne deelen en zeer welvarend.

Het *H. & Eff.-Bl.* meldt uit Brussel, dat de Koning der Belgen, den heer mr. M. H. Grodefroi, minister van Justicie, benoemd heeft tot officier van de Leopolsorde.

Z. M. heeft benoemd: tot minister van Buitenlandsche Zaken, mr. J. P. P. A. graaf van Zuylen van Nyevelt; tot burg. der gem. Gieten, mr. W. Meursinge; op zijn verzoek eervol ontslagen als lid der kommissie van administratie over de gevangenissen te 's Hertogenbosch, mr. J. H. Telders; pensioen verleend aan J. J. Gosselin, gewezen kommies bij het Departement van Kolonien, van ƒ 824.

HULST, 7 Maart. Uit naam der Katholieken van Zeeuwsch-Vlaanderen, behoorende tot het Bisdom van Breda, werd heden uit deze stad een adres, door de aanzienlijksten der R. K. gemeente onderteekend, aan Zijne Heiligheid Pius IX verzonden, om den zoo zeer verdrukten Paus hunne deelneming in zijne droefheid en hunnen afkeer van het hem aangedaan geweld te kennen te geven.

HOORN, 8 Maart. Op de markt alhier werden aangevoerd 59 stapels Kaas. Prijs: Kleine Hooi ƒ 30.25.

DELFT, 8 Maart. De prijzen der Boter waren heden van ƒ 54 tot ƒ 62 naar kwaliteit.

De telegraaf meldt heden het volgende:

WEENEN, 9 Maart. De *Wiener Zeitung* meldt dat generaal von Eymatten (in hechtenis genomen onder vermoeden van verduistering van gelden van den Staat, gepleegd in zijne betrekking van legerbevelhebber, van valschheid, alsmede van misbruik van vertrouwen, en tevens door sommigen verdacht gehouden van verraad, door in verstandhouding te zijn geweest met Frankrijk in den jongsten oorloe), niettegenstaande alle maatregelen van voorzigtigheid, in den nacht van Woensdag op Donderdag jl. zich van het leven heeft beroofd, met achterlating van een geschrift, waarin hij zijne schuld ten volle bekent en berouw over zijne misdaden aan den dag legt.

TURIJN, 8 Maart De *Opinione* van heden verzekert dat in een nieuwe nota van 2 dezer, die over Savoye en Nizza handelt, graaf Cavour de genegenheid doet kennen, welke de Koning voor deze provinciën heeft; maar getrouw aan het beginsel hetwelk hij in Italië voorstaat en ondersteunt, verklaart hij de bevolkingen te moeten raadplegen onder den vorm als door het Parlement is vastgesteld, terwijl hij zich overigens voorbehoudt de grenskwestie te regelen en aan Savoye de noodige waarborgen te geven.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 Maart. Thans is de volledige tekst bekend der dépêche van den heer de Cavour, betreffende de laatste, door het Fransche goevernement voorgestelde schikking der Italiaansche zaken. Er wordt opgemerkt dat de aanvaarding van het stadhouderschap door Sardinische regering er niet zoo bepaald in voorkomt als uit het gisteren medegedeelde had kunnen worden afgeleid. De heer de Cavour erkent eigenlijk niets anders dan het beginsel eener nominale soevereiniteit van den Paus, waardoor te verstaan wordt gegeven dat Piemont in al hare volheid de regtstreeksche soevereiniteit moet uitoefenen, onder de enkele voorwaarde het hof van Rome in zijne uitgaven te gemoet te komen.

Die dépêche draagt de dagteekening van 29 Feb. en was den 1n dezer naar Parijs verzonden, terwijl men beweert dat het antwoord van het Fransche goevernement, in den ministerraad van jl. Zondag vastgesteld, bereids beknopt door den telegraaf aan het kabinet te Turijn zou zijn medegedeeld. Volgens sommigen vereenigt het Fransche goevernement zich met de bedoelingen van zijn bondgenoot in tamelijk duidelijke bewoordingen, en zou niet ongenegen zijn ze goed te keuren; maar anderen daarentegen verzekeren, dat het goevernement zeer gramstorig is, en dat tusschen de vroeger bevriende mogendheden zeer ligt een botsing zou kunnen ontstaan.

Misschien zou een dier beweringen wel waar kunnen zijn.

Verder was de algemeene meening hier dat, zoodra de aanhechting der Midden-Italiaansche Staten bij Piëmont volbragt was, door Frankrijk aan de regering van genoemd land de uitnoodiging zou worden gedaan om ook de bewoners van Savoye en Nizza opteroepen, ten einde door een algemeene stemming hunne beslissing te doen kennen over de vraag of zij Sardiniërs blijven of Franschen worden willen. Ook zeide men dat de troepen, onder maarschalk Vaillant in Lombardijë gekantonneerd — die zoo niet alle, gedeeltelijk zouden teruggeroepen worden, ten gevolge van het door 't kabinet der Tuileriën genomen besluit om voortaan Viktor Emmanuel voor zijne daden allen verantwoordelijk te laten — eenigen tijd in het graafschap Nizza en Savoye zouden verwijlen en door hunne tegenwoordigheid den wensch dier bevolkingen ondersteunen. Nu is het de vraag hoe zulk een onbetamelijke handelwijze te rijmen is met de door den Keizer aangegane verbindtenis, namelijk om aan de mogendheden zijn regt van toeëigening van beider landen voor te stellen, en haar ten minste genoegzamen tijd te gunnen een antwoord te geven, waarvan de eenstemmigheid de uitvoering van Napoleons plannen zou kunnen verdagen.

Ten aanzien van de stemming, welke den 12n dezer in Toskane zal plaats hebben, leest men in een korrespondentie van hier het volgende: „Naar uit goede bron verzekerd wordt, zou het Fransche goevernement — door den graaf Cavour eenerzijds en door zijn eigen diplomatieke agenten anderzijds onderrigt dat Toskane voornemens is eenvoudig de aanhechting bij Piëmont te vragen — het besluit hebben genomen zich in dat geval niet meer tegen de vervulling der wenschen van de Toskaansche bevolking te verzetten.

„Een in dien geest gestelde dépêche is gisteren avond door een gezantschaps-sekretaris naar Turijn gebragt; de kwestie der aanhechting van Savoye en Nizza bij Frankrijk, zou terzelver tijd opgelost zijn ten gunste der eischen van het kabinet der Tuileriën, en de aanhechting in zeer korten tijd bewerkstelligd worden. Zelfs wordt door hooggeplaatste personen gezegd dat de maand Maart niet zou ten einde loopen zonder dat dit gewigtig feit volbragt was. Sommigen stellen daarvoor den 5 Mei.

„Vervolgens, zoodra de viervoudige inlijving bewerkstelligd is, zouden Frankrijk en Piëmont zich vereenigen om voor de belangen van den Paus en de Christenheid een gunstigere oplossing te verkrijgen; en op dat oogenblik zal waarschijnlijk graaf Walewski tot de zaken terugkeeren, dewijl men bekend is dat hij voor die belangen veel over heeft en hij het steeds als een groot gevaar en zware ramp heeft beschouwd, dat men ze heeft aangerand.'

— De *Patrie* meent te weten dat Piëmont in de kwestie van Savoye eene verzoenende gezindheid heeft aan den dag gelegd, „gelijk men dit kon verwachten van een land, dat zijne vergrooting aan Frankrijk te danken heeft."

— Aan de *Gazette de Lyon* wordt geschreven dat bij de stemming voor den gemeenteraad te Bologna de verklaardste liberalen gekozen zijn. Van de 20,000 stemgeregtigden waren 4000 opgekomen. De markies Bevillagna dankt zijne benoeming aan de meerderheid van ééne stem.

Een en ander geeft den maatstaf aan van hetgeen bij de groote stemming van Midden-Italië de uitslag zal zijn.

De Toskaansche leening van 50 millioen franken is door de bankiers van Livorno en Florence gesloten tegen 48 pCt. Alles er afgerekend zijn naauwelijks 23 millioen in de staatskas gekomen, welke som reeds voor drie vierden verdwenen is. Ofschoon nog in Februarij zijnde, wordt op het loopend budget van 1860 een tekort van 27 millioen te gemoet gezien.

Men heeft daarom over het algemeen geen vertrouwen in den geldelijken toestand. Dezer dagen ontving een makelaar in staatspapieren te Florence den last uit Livorno, om zoo spoedig mogelijk alles af te zetten. Men vreest dat het met Toskane op een staatsbankroet en met den staatkundigen toestand op het uiterste revolutionaire geweld zal uitloopen.

— Eene korrespondentie uit Rome doet opmerken, dat de Fransche Regering zich voor Europa stelt als de verknochte verdediger van den H. Stoel. Die huichelarij moge velen misleiden, te Rome weet men zeer goed dat zoo de *vrome zoon* Napoleon, de raadgever, uiterlijk de rust bewaard heeft, zijne huurlingen de bevolkingen tot revolutie hebben aangezet.

Hiermede in overeenstemming heeft Piëmont zich zonder regt verheven tegen het werven van pauselijke soldaten, en met bedreigingen geantwoord op de voorstellen van den nuntius te Parijs, om Fransche vrijwilligers in dienst te nemen. Te Weenen spreekt het in denzelfden zin en doet ten volle uitkomen, dat het den Paus het regt niet toekent zich tegen den opstand en het verraad te verdedigen.

Te Rome heerscht veel opgewondenheid. De hoofden der geheime genootschappen zeggen dat gewigtige gebeurtenissen voor de deur staan. Zij noemen de toekomstige ambtenaren en ministers reeds, welke, zoo zij zeggen, door Frankrijk zijn goedgekeurd. De buitensteden zijn eveneens in gisting en worden door Fransche agenten bezocht, onder voorwendsel de burgerij te stillen. Hiervan is veel toe te schrijven aan de laatste cirkulaires der Fransche ministers, aan de besluiten om de inlijving bij Sardinië te schorsen, aan de berigten uit Pruissen, Oostenrijk en Napels, welke eene vaste en beslissende houding aankondigen.

Te midden dier moeijelijkheden behoudt de H. Vader eene bovenmenschelijke kalmte. Hij versterkt zich in het gebed en de overweging.

De dépêche van den heer de Thouvenel, zegt de korrespondent verder, doet zien dat men te Parijs besloten heeft den eenmaal genomen weg ten einde toe te volgen, terwijl men zelfs de diplomatische pligtplegingen niet in acht neemt. De dépêche verscheen den 17n in den Franschen *Moniteur* op het oogenblik dat hij naauwelijks ter kennis van Kardinaal Antonelli kon zijn. In het antwoord daarop wordt gezegd, dat de Kerk alleen te beslissen heeft nopens wat haar dienstig is, en elke tijdelijke magt daartoe volstrekt geen onbevoegdheid heeft. Het verwerpt de verantwoordelijkheid van den opstand in de Legatiën en wijst op de woelingen en kuiperijen der revolutionnairen in dat gewest, welke door een Italiaanschen Staat begunstigd zijn. Voorts tracht het te doen begrijpen dat de weigering om Napoleons voorstellen aan te nemen op den duursten en heiligsten pligt steunt en alle aandrang schipbreuk zal leiden op de verpligting der regering om de gewijde regten der Kerk tot het uiterste te verdedigen.

Er is hier sprake van brieven tusschen Rome en Turijn en men kan het voor zeker houden dat Viktor Emmanuel, zoo hij bezit neemt van de Romagna, in den ban zal gedaan worden.

Naar men weet, vervolgt de korrespondent, heeft Ricasoli het konkordaat tusschen Toskane en den H. Stoel vernietigd. De bisschoppen kunnen geen mandementen of herderlijke brieven meer uitvaardigen, of deze moeten eerst door de regering gezien worden. Aan de pastoors is medegedeeld dat als zij iets prediken, waarmede het bewind zich niet vereenigen kan, de strengste straffen hen wachten. De Italiaansche vrijheid biedt dus de gulden vruchten der onverdragelijkste dwingelandij!

De Toskaansche *Monitore* bevat een besluit van Ricasoli waarin deze een vonnis van het aartsbisschoppelijk hof van Florence vernietigd verklaart. Dit betrof eenen geestelijke, die voor een maand in zijne bediening geschorst zijnde, zich tot den diktator gewend had.

ENGELAND.

LONDEN, 7 Maart. In de zitting van het Lagerhuis op gisteren, heeft de heer Kinglake aangekondigd dat hij aanstaanden Maandag het Huis zal voorstellen een adres aan de Koningin te rigten, om haar dank te betuigen voor de aan het Parlement gedane mededeeling der briefwisseling, gevoerd over de inlijving van Savoye en Nizza bij Frankrijk, alsmede om het Huis te doen overgaan aan H. M. van zijnentwege de bekommering te betuigen, welke het voelt ter zake der inlijving, en haar te danken voor de deelneming welke zij eenparig met de overige Europesche mogendheden in eene kwestie heeft betoond, die in Europa de levendigste bekommering en het grootste wantrouwen heeft opgewekt.

In een volgende zitting van het Lagerhuis heeft lord John Russell verklaard dat hij de nadere korrespondentie betreffende de kwestie van Savoye morgen aan het Huis zou mededeelen. Hij verzocht derhalve den heer Kinglake zijne aangekondigde motie te verdagen. De heer Kinglake stemde hierin toe.

Lord Palmerston heeft in antwoord op den heer Scully verklaard dat H. M. regering op geene andere wijze in de aangelegenheid van Italië geïntervenieerd had, dan door haren raad te geven en het derhalve aan de Italianen vrij liet hunne eigene zaken te regelen.

De heer Kyng stelde daarna voor een adres aan de Koningin te rigten, om haar den dank van het Huis te betuigen voor het met Frankrijk gesloten handelstraktaat. Dit voorstel werd door den heer Caynes ondersteund.

— Lord John Russell moet aan graaf Persigny verklaard hebben, dat hij voor het handelsverdrag en dit

voor het ministerie Palmerston beducht is. De Regering heeft niets meer kunnen verlangen dan het uitstel der debatten en Frankrijk zou wel doen zich dien tijd ten nutte te maken en zich duidelijk nopens zijne plannen omtrent Savoye te uiten. Graaf Persigny moet de inlijving van Savoye reeds vroeger bestreden hebben en nu nog veel sterker daar tegen zijn. Men wil dat hij aanstaanden Zaturdag te Parijs zal komen om 's Zondags met den Keizer te spreken. De heer Thouvenel vermijdt, naar men verneemt, het ontvangen der leden van het korps-diplomatiek, wijl hij nog niet in staat is de gewenschte verklaringen te doen.

— Een zekere Grieksche bouwmeester, Cleanthes genaamd, heeft op het eiland Timos de in de oudheid vermaarde groeven van groen marmer wedergevonden, welke twintig eeuwen vergetelheid gelukkiglijk tegen de vernielingszucht der barbaren en veroveraars behoed heeft. Dat marmer is oneindig beter dan alle andere groene marmersoorten, die tot hiertoe in de Alpen en Pyreneeën gevonden zijn.

— In een blad der Vereenigde Staten leest men het volgende: Te Yersey-City werd sedert lang het kerkhof van New-York-bay geschonden, zonder dat de justicie tusschenbeide trad. Uit een schandelijk winstbejag werden de doodkisten van overledene rijken gestolen en de lijken in een groote kist geworpen en op nieuw begraven. De gestolene, prachtige doodkisten van mahoniehout of metaal werden aan de kistenmaker verkocht, die ze ten tweede of derde male afleverde.

Eenige dagen geleden, vernam een lijkbezorger te Jersey, de hoofdschuldige dier schendingen, dat de vader van een kind, welks kist hij gestolen had, een gedenkteeken op zijn graf wilde oprigten en dat alzoo waarschijnlijk een opgraving zou plaats hebben. Ten einde nu de misdaad verholen te doen blijven, spoedde zich de lijkbezorger naar het kerkhof, en na eenige uren arbeids legde hij het lijkje wederom in zijne vorige kist. Eindelijk is de zaak in regterlijke handen gekomen, en men verwacht nadere bijzonderheden dier zaak.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 6 Maart. De troonrede van Keizer Napoleon heeft in geheel Oostenrijk een slechten indruk gemaakt en de *Ost Deutsche Post* zegt dat de Keizer zijne bedoelingen nooit duidelijker deed uitkomen. Eenige zinsneden bewijzen echter dat hij zich in zeker opzigt gematigd heeft. Wat hij nopens den H. Stoel zegt klinkt geheel anders dan de brief van 31 December aan den Paus. Wat het magtige Rusland noch Oostenrijk vermogten deed de stoffelijk zwakke Pius IX. Hij heeft Frankrijk tot intrekking zijner voornemens gedwongen. Men spreekt, vervolgt de *Post*, van een stadhouderschap voor Viktor Emmanuel over de Romagna. Intusschen kon het verheffen der stem van Frankrijks Bisschoppen ook hierin wel eene wijziging brengen, zoodat Napoleon gansch anders met den Paus vrede sloot dan het beruchte vlugschrift deed vermoeden. Niet alleen heeft de staatkunde eene wending genomen ten opzigte van den Kerkelijken Staat, maar, wat daaruit moest voortvloeijen, ook met betrekking tot Sardinië. De dépêche des heeren Thouvenel van 31 Januarij stond aan Viktor Emmanuel Toskane, Parma en Modena toe; de troonrede is zeer koel tegen Piëmont en wil dat Toskane op zich zelve blijve. Van 1 Januarij tot 1 Maart, zoo besluit de *Ost D. Post*, heeft eene groote verandering plaats gehad.

— De *Wiener Ztg.* is verbolgen tegen Engeland en merkt aan dat men, nu Napoleon openlijk zegt Savoye en Nizza te willen bezitten, over het schenden der verdragen spreekt, even als of dit alleen jegens Oostenrijk veroorloofd was. Als de Engelschen over de verdragen van 1815 spreken, willen zij zich van wapenen bedienen, welke zij-zelve verbraken. [illegible] die verdragen Savoye aan Sardinië, als [illegible] Modena, Parma en Toskane aan hunne wettige [illegible] huizen te verzekeren. Dezelfde Engelschen, die juichen wijl men den Paus de Romagna ontneemt, hem door hen-zelven toegekend, willen dat men de regten van Piëmont op Savoye eerbiedige. Ieder weet, zoo eindigt het blad, wat de vergrooting van een Staat beteekent; in weerwil der verdragen, eens heeft men het geduld, en nu is [illegible] verbaasd over de gevolgen.

— De *Wiener zeitung* bevat het volgende keizerlijke patent van 5 Maart 1860:

Wij Frans Jozef enz. hebben besloten onzen rijksraad door buitengewone raden te versterken, waarom wij bevelen:

1°. Tot buitengewone rijksraden zullen wij benoemen: 1° aartshertogen van ons Huis; 2° hoogwaardigdheidsbekleeders der Kerk; 3° uitstekende burgerlijke of militaire ambtenaren; 4° 38 vertegenwoordigers; zes uit Hongarije, drie uit Bohemen, twee uit het Lombardisch-Venetiaansche [sic] een uit Dalmatie; twee uit Kroatie en Slavonië, uit Gallicie, Lodomerie, en Krakau drie; uit Oostenrijk drie, uit Salsburg, Stiermarken, Karther, Kraine, Bukowna, Zevenbergen, Mahren, Silezië ieder een, uit Tyrol twee, uit Istria, Görz en Gradiska een, uit Triëst een, Servie en de Temzerbanaten twee. De vertegenwoordigers dezer kroonlanden zullen drie leden uit hun midden kiezen en ons als rijksraad voorstellen. De onder 1, 2 en 3 aangeduide raden worden voor hun leven benoemd; de overigen treden na zes jaren af, maar kunnen herkozen worden. Sterft een raad binnen de zes jaar of is hij verhinderd de zittingen bij te wonen dan kiest de Keizer uit het voorgestelde drietal een opvolger.

2°. De vermeerderde rijksraad wordt op bepaalde tijden opgeroepen ter beraadslaging over hetgeen volgt:

3°. 1°. Vaststellingen van staatsontwerpen, onderzoek der staatsrekeningen en der verslagen der kommissie voor staatsschuld. 2°. Alle belangrijke ontwerpen der algemeene wetgeving, de verslagen der vertegenwoordiging. Wij behouden ons voor nog over andere zaken te doen beraadslagen.

4°. De vermeerderde rijksraad kan het initiatief niet nemen tot indiening van wetsontwerpen. Mogt hij echter bij bespreking van eenige zaak aanleding vinden om het gebrek of de behoefte er aan te bespreken dan kan zij het voor ons ter sprake brengen met de uiting zijner meening.

— Graaf Rechberg moet aan verscheiden diplomaten verklaard hebben dat tusschen Oostenrijk en Rusland geen verbond bestaat. Wel worden onderhandelingen gevoerd, welke dit doel beoogen, maar zij schijnen het nog niet te bereiken.

ITALIE.

ROME, 5 Maart. De onderhandelingen tusschen Parijs en het Romeinsche hof worden altijd druk gevoerd, maar tot op dit oogenblik schijnt er nog geen de minste verandering in den toestand te komen.

Steeds ontvangt men hier de bewijzen dat de Katholieke beweging in Duitschland zich zelfs tot de protestantsche gedeelten uitbreidt. Vele vereenigingen zijn daar gevormd om geld en soldaten voor den H. Stoel te verzamelen, welke vervolgens herwaarts gezonden worden. Men vindt zelfs eene menigte duitsche Protestanten, die zich vrijwillig in de pauselijke regimenten doen inlijven.

Intusschen houden de ware Katholieken zich overtuigd dat de hevige aanvallen der Kerk slechts strekken zullen om de oogen te openen aan vele zwakke christenen, en alzoo uit de verdrukking eene groote zegepraal voor het geloof zal voortspruiten.

— De kardinaal-patriarch van Lissabon en de bisschop van Placencia in Spanje hebben herderlijke brieven uitgevaardigd ten gunste van 's Pausen wereldlijk gezag.

— Even als in 1848, wordt hij die op straat een sigaar rookt, als vijand des volks beschouwd, en zoo er geen policie in de nabijheid is, beleedigd. Dit overkwam iemand die zich volstrekt niet met de staatkunde bemoeit. Toen hij zich verdedigde werd hij zoodanig gewond, dat hij 's anderendaags stierf.

TURIJN, 4 Maart. De regeringen van Midden-Italië schijnen de algemeene stemming op aanraden van Engeland te hebben aangenomen. Men verneemt hier, dat toen te Londen de voorstellen van Frankrijk bekend waren, alsmede dat het betreurd werd geene volksstemming in Midden-Italië te zien plaats grijpen, lord John Russell den Sardinischen gezant moet hebben doen roepen. Deze is daarop naar Turijn vertrokken. Graaf Cavour, die nog te Cremona of Brescia was, zond onmiddelijk dépêches naar Modena en Florence, en had weldra een onderhoud met Farini en een Toskaanschen afgevaardigde. Drie dagen later werd het dekreet ten opzigte der volksstemming afgekondigd. Engeland heeft dus, wel denkelijk, dit alles bewerkt.

BELGIE.

BRUSSEL, 8 Maart. Sedert een paar dagen wordt [illegible] gierigen, waaronder geheele [illegible] naar Ostende en Antwerpen gaan, om er den hoogen vloed van den 9n dezer te bekijken.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 9 Maart.

BEVALLEN (5 Maart.): Wed. W. de Wolf Jr., geb. A. M. van den Brink, D.

OVERLEDEN (2 Maart): J. B. de Koning, 66 j. — F. W. C. Nienaber, 6 j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 8 Maart. België 2½ pc. 55½; 4½ pc. 97¾g. Metal. 49⁷/₈g; Nation. 56; Spanje 1½ pc. 33g; 3 pc 43⅛g.

PARIJS, 8 Maart. 3 pc. Rente 67.60; 4½ pc. id. 95.35; Fr.-Oost. Spoorw. 496.—; Credit mobilier 737.—; [illegible] Spanje 43¼; 1¾ pc. id. 35½; Spanje Cred. —.—; Passive —; Russ. Spoorw.-Aktiën —; Rom. Leening —.

MADRID, 7 Maart. Spanje 3 pc. 44.40; 1¾ pc. 34.40.

LONDEN, 7 Maart. Cons. 94⅝ a —; Braz. 5 pc. —; 3 p. Mexiko 22 a —; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. Holl. bonds —; 3¾ pc. Grenada — a —; id. uitgestelde — a —; 2½ pc. Venez. 26¾ a —; 1 pc. id. — a —; 3 pc. Port. 44 a —; 3 pc. Spanje 44⁷/₈ a —; 1¾ pc. id. 33¾ a —; Coupons — a —; Amortis. — a —; 4½ pc. Russen 98½ a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland — a —; 4 pc. id. 102¼ a —, Illinois Shares 56 a —; id. 7 pc. Oblig. 82 a —; Sardinië — a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 8 Maart. Met. 5 pc. 69.80; 2½ pc. —.—; Nat. 77.50; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 863; Noord Baan-akt. 195; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 193.— O.-Fr. Spoorw.-akt. 264.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 154.—; Wissel op Londen 3/m. 13.25, Parijs —.—; Frankf. —; Amst. —.—; Goud 32.50; Zilver —.

BERLIJN, 8 Maart. Metalliek 5 pc. 51; Nationale 57, Stiegl. 5de serie 94½; 6de id. 105; 5 pc. Eng. uss. 106, Nieuwe 3 pc 63⅜; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99¾; id. Nieuwe 5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —, Wissel op Londen 2/m. 6 th. 17⅞, Parijs 79, Hamburg 150⅜; Amst. zigt 141⅛, Weenen 2/m. 74⅛, Petersburg 3/w. 96.

HAMBURG, 8 Maart. 3 pc. Rusland 60½, 4½ pc. id. —; 3 pc. Spanje 40½, 1¾ pc. id. 32, Vereinsb. 98¾, Noord-Duits. bank 83¾, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amst. —.—, Diskonto —.

FRANKFORT, 8 Maart. Metalliek 5 pc. 49; Nation. 55½, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 43, 1¾ pc. 33⅛, Bankakt. —, Wissel op Londen 116¾, Weenen 86¾; Parijs —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		8 MAART		4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	106¾	a		
Nederl. Bank	4				
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	64¾			
Dito Dito	3	76⅛		76¼	76¼
Dito Dito	4	98¼		98½	98⅜
Oost-Ind. Leening	4	97⅝			
Amortis. Syndik.	3½	95			
Handel-Maatsch. op rescontre		125½			
Aand. Holl. Spoorweg.		71½			
Leening idem	4½ pCt.				
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	100¾			
België, Cert. Adm. B. bk.	2½				
Dito bij *Rothschild*	2½	52			
[illegible] Certifikaten	3				
[illegible] Obligatiën	1¾	33½		33⅝	33⅝
Dito	3	44			
Dito Binnenl.	3	42¹¹/₁₆		42¾	42¹¹/₁₆
Amortisable Schuld		12⅜			
Bewijzen Coupons					
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	43⅜		43½	43⅜
Dito 1856/1859	3	42¹/₁₆		42⅛	42¹/₁₆
Dito Uitgestelde					
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	103⅜			
Dito bij idem 1828/1829	5	102			
Cert. bij idem 1831/1833	5	84⅜			
Dito bij idem 1840	4	79⁹/₁₆		79⅝	
Dito bij *Stieglitz*	4	79⅝		79¾	79¾
Dito Nieuwe	4	79¼			
Dito 5de Serie	5	89⅝		89¾	
Dito 1855, 6de Serie	5	99⁹/₁₆		99⅝	99⁹/₁₆
Dito adm. te Hamburg	5				
Dito dito te Londen	5				
Dito dito dito	4½	94⅛			
Dito dito dito	3	62⅝			
Inschrijving in Assignat.	6	60			
Certifikaten van dito	6	60⅝			
Spoorweg-Aktiën	5				
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f	153½			
Obligatiën	4 pCt.	78⅛		78¼	
Pruissen, Obligatiën	4½				
Dito 1859	5	102			
andeelen 1854	3½	205			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5				
Dito dito	4				
Dito Metalliek	5	47½		47¹¹/₁₆	47⁹/₁₆
Dito dito	2½	25¹⁵/₁₆		26	
Dito Rente Amsterdam	5	69⅛		69½	69⅛
Dito Nationale 1854	5	53⁷/₁₆		53¾	53⁹/₁₆
Weener Bank-Aktiën	f				
Dito Aand. fl. 250, 1839					
Dito dito 250, 1854	4 pCt.	243			
Beijeren, Spoorweg Aandeelen					
Napels. Cert. bij *Lam. en B.*	[illegible]				
Dito bij *Rothschild*					
Dänemarken, Oblig. te Lond.	5				
Dito	3				
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5				
Dito 1839 van £ 100	5				
Dito 1843 £ 100	5				
Dito 1852	4½				
Dito 1858	4½				
Sardinië	5				
Peru, Geldl. 1853	4½				
Dito te Parijs					
Ecuador, Oblig. 1855	1	12⅝		13	
Venezuela, Obligatiën	3	25¹¹/₁₆		[illegible]	
Dito	1½	13⅞			
Grenada, Obligatiën	4	14[illegible]			
Dito Uitgestelde					
Mexiko Obligatiën	3			21⁵/₁₆	21¹/₁₆
Nrd-Amer., Ph. *Hope en Co.*	[illegible]	102½			
Dito dito	[illegible]	8			
Dito bij *Rothschild*	[illegible] pCt.				
Illinois Spoorweg Aandeelen					
Dito [illegible] Bons	7 pCt.	82			
[illegible] Spoorweg Oblig.	8	49			
Louisiana	5				
Griekenl. Obl. Geldl. 1825	5				

Handel-Maatschappij, kontant —; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgefourneerde 212½, 13; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

Behalve Spaansche fondsen, die nagenoeg als gisteren sluiten, waren overige soorten allen in meerdere of mindere mate flaauwer gestemd. De omzettingen waren over 't geheel weinig beteekenend.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 9 Maart tot 3¾ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64¾; Aand. Handel-Maatsch. ——, Spanje, Binnenl. 3 pc. 42 13/16; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. ——, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 99 7/16, 5 pc. Oostenrijk, Met. 5 pc. 47½, dito 2½ pc. 25¾, dito Rente Amst. 5 pc. 69⅛, dito Nationale 1854 5 pc. 53½.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	. . . *f* 55⅜	2/m. Liverno	. . . . *f* 38¼
Zigt "	. . . . " 55¾	" Napels	. . . . " 79
2/m. Bordeaux	. . . . " 55	3/m. Petersburg	. . . " 166½
½/m. "	. . . . " 55⅜	6/w. Weenen	. . . " 85½
3/m. Madrid	. . . " 239	" Augsburg	. . . . " 99
" Cadix	. . . " 240	" Frankfort	. . . " 99½
" Sevilla	. . . " 237	2/m. Hamburg	. . . " 35
" Bilbao	. . . " 237	Zigt "	. . . . " 35⅛
" Lissabon	. . . " 40⅝	2/m. Londen	. . . . " 11.57½
" Porto	. . . . . " 40¾	Zigt "	. . . . " 11.65
2/m. Genua	. . . . . " 45¾	Rotterdam	. . . . . . " ⅛

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek . .	*f* 21,60	à —	Pruissische .	*f* 34¾	à —
Napelsche . .	" —,—	" —	Spaansche . .	" 2,38	" —
Div. in £ . .	" 11,57½	" —	Hamb. Russ.	" 32½	" —
Eng. Russen	" 11,80	" —	Russ. in Z. R.	" 33½	" —
Fransche . .	" 55 1/16	" —	" " P. R.	" 9 9/16	" —
Belgische . .	" 55¾	" —	Polen. Fl.	" 26⅞	"

Buitenl. Spanje *f* 55⅛; Nation. Met. d°. 1 Julij 1859, *f* 28.60.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à *f* 10 per Stuk	*f* 9,60 à 9,70
Oude Gerande Dukaten	" 5,50 " 5,60
Willems Souvereinen	" 11,65 " 11,75
" Pistolen	" 9,50 " 9,60
Stukken van 20 Franks	" 9,25 " 9,35

Baargoud of Speciën à *f* 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9¼ à 10¼ pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters . . . . per Stuk	*f* 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	" 2,33 " 2,36
Brabandsche Kroonen	" 2,65 " 2,70
Fransche	*f* 2,70 *f* 2,75
Pruissische Daalders	" 1,75 " 1,78
Zilver 1000 à 980.	" —,— " —,—
" 900 " 700	*f* 104,20 à 105,—

De heeren Hope en C°., Ketwich en Voombergh en wed. W. Borski hebben bekend gemaakt, dat de coupons der 5 pc. Russische Certifikaten in zilver, 3de serie, hunner administratie, verschenen 1/13 Dec. 1859, van heden af zullen worden betaald ten kantore van de Associatie-Kassa, met *f* 21.44.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 9 Maart.

Tarwe 127, 129 ℔ n. Vriess. *f* 271, 277.

Rogge, 68, 69 k° Petersburg *f* 190 per 2100 k°.

ROTTERDAM, 8 Maart. Koolzaad. Vlaamsche gestort £ 62½, 63.

SCHIEDAM, 8 Maart. Gerst. Verkocht: 128/2 ℔ Koersche *f* 200 6/w.; 128/2 ℔ Libau *f* 196 6/w. — Moutwijn *f* 14,—; Jenever *f* 19,50; Amst. Proef *f* 20,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,30 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 8 Maart. Lion (st.), Londen.
HELVOET, 8 Maart. Lovett, James Briant, Charleston.

UITGEZEILD:

TEXEL, 8 Maart. Nagel, Alfda, Bordeaux.
HELVOET, 8 Maart. Frantzen, de Zwerver, Cardiff.
BRIELLE, 8 Maart. Prins van Oranje (st.), Duinkerken.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 9 Maart, in lading naar:

Keulen.	W. Vogel, Cöln N°. 14.
Mannheim.	F. Kroell, Stolzenfels.
Maintz.	B. Kirschreiber, Maintz N°. 5.
Urdingen.	A. J. Hoorn, Vrouw Hendrika.
Dusseldorp.	C. Wansing, Vrouw. Geertruida.
Wesel.	E. T. Beijer, de Hoop.

Rijnhoogte ARNHEM, 8 Maart 4 el 1 p. 9 duim.
KEULEN, 8 " 15 vt. 6 "

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 12 Maart, des avonds ten vijf ure.

1. Huis, Tuin en Erve, Keizersgracht, HH 468. — 2. Gebouw en Erve, *de Klokgieterij*, Molenpad, HH 317 à 319. — 3. Drie Pakhuizen en Erven, *de Boomspijkers*, Regt-Boomsloot, O 339 à 341. — 4. Drie Kampen Wei- en Hooiland, groot b. 4.4360, Spieringhorn. Binnenpolder, gem. Sloten. — 5. Twee dito's, groot b. 2.2044, als voren. — 6. Huis, Achterhuis en Erve, Oude Schans, O 149. — 7. Huis, Tuin en Erve, Kerkstraat, Z 584. — 8. Huis en Erve, naast voormeld Perceel, Z 583. — 9. Dito, Dirk van Hasseltsteeg, H 600. — 10. De helft in een Huis en Erve, Pieter-Jakobstraat, A 210. 11. Huis, Achterhuis en Erve, Groenenburgwal, C 322. - 12. Al de vaste en losse gereedschappen der Verwerij en Perserij; te zamen in slag. — 13. Huis, Tuin en Erf, Plantaadje, Muidergracht, V 228. — 14. Drie Huizen, Tuinen en Erven, als voren, V 227, 227*a* en 227*b*. — 15. Drie dito's, als voren, V 224 à 226. — 16. Drie Huizen, Tuin en Erven, als voren, V 221 à 223. — 17. Twee Huizen, Tuinen en Erven, als voren, V 219 en 220. — 18. Twee dito's, als voren, V 215 en 216. (N° 13 à 17 te zamen en daarna N° 13 à 18 te zamen in slag.) — 19. Huis en Erve, Reguliersgracht, Y 143. — 20. Huis, Tuin en Erve, Prinsengracht, CC 492. — 21. Huis en Erve, Reguliersgracht, AA 649. — 22. Dito, Singel, G 363. 23. Huis en Erf, Haringpakkerij, L 256. — 24. Twee Huizen, Tuin en Erve, 2de Weteringdwarsstraat, BB 286 en 287. — 25. Huis, Achterhuis en Erve, Spiegelstraat, BB 491. — 26. Huis en Erve, Vinkenstraat, UU 419. — 27. Huis, Achterhuis en Erve, als voren, UU 538. — 28. Huis en Erve, als voren, UU 428. — 29. Dito, als voren, UU 530. - 30. Huis en Erve, Goudsbloemstraat, QQ 418. — 31. Dito, Kloveniersburgwal, K 185. — 32. Dito, St. Jorisstraat, X 259. — 33. Twee Huizen en Erven, Heintjeshoeksteeg, in den Stuiversgang, M 363 en 364. — 34. Huis, Tuin en Erve, Groote Jonkerburgerstraat, T 103. — 35. Huis en Erve, Lange Leidschedwarsstraat, CC 288. — 36. Dito, Palmgracht, QQ 920, benevens Erf, in de Driehoekstraat, N° 202. — 37. Huis, Tuin en Erve, Bloemstraat, DD 209. — 38. Huis, Achterhuis en Erve, Nieuwendijk, L 95. — 39. Huis en Erve, Elandstraat, GG 16. — 40. Dito, Bloemstraat, in den Gruttersgang, DD 267. — 41. Dito, Tuinstraat, OO 173. — 42. Een door brand beschadigd Huis en Erve, Oudebrugsteeg, L 112. — 43. Koetshuis, Stalling en Erve, Lindenstraat, PP 683. — 44. Looijerij *Kort Beraad*, buiten de Leidschepoort, aan de Overt. Vaart, N° 69.

Advertentiën.

(2400) Dezen nacht overleed, tot mijne groote droefheid, na het ontvangen der H. H. Sacramenten, mijne zeer geliefde Echtgenoote ELISABETH DE JONG, in den ouderdom van ruim 25 jaren.

JOHANNES KLOPPENBURG.

OUDE PEKELA, den 6 Maart 1860.

(2403) Tegen Mei aanstaande, wordt in eene fatsoenlijke Huishouding te Haarlem gevraagd, eene R. K. **Dienstbode**, niet beneden de 25 jaren oud, voor **meid** alleen. Adres met *franco* brieven letter Z. bij den Boek- en Papierhandelaar J. A. VAN ZILL te Haarlem.

Prijzen van Toren-Uurwerken uit de Fabriek van Wed. M. EISERMAN & ZOON te 's Gravenhage.

Uurwijzer.

EEN WIJZERBORD.

Het heel uur voluit en het half uur één slag slaande *f* 425.
Heel en half uur voluit slaande . . . . . " 475.

VIER WIJZERBORDEN.

Het heel uur voluit en het half uur één slag slaande " 550.
Heel en half uur voluit slaande . . . . . . " 600.

Uur- en Minuutwijzer.

EEN WIJZERBORD.

Het heel uur voluit en het half uur één slag slaande *f* 475.
Heel en half uur voluit slaande. . . . . . " 525.

VIER WIJZERBORDEN.

Het heel uur voluit en het half uur één slag slaande " 700.
Heel en half uur voluit slaande . . . . . . " 750.

Uurwerken, *loopende acht dagen, worden in prijs f 200.— verhoogd.*

Men gelieve wel te overwegen, dat onder deze prijzen *alles is begrepen wat tot het uurwerk behoort*, als: Wijzers, Wijzerborden en Wijzeraderen, Hamers en Trommelaars, Gewigten, Koorden en Katrollen, Stellen en Regelen onder 5 jaren guarantie, terwijl de betaling kan geschieden *een jaar* na de plaatsing. (2404)

(2402) Met Mei ek. worden gevraagd, tegen **Honderd Gulden** Loon: Eene **KEUKENMEID** en eene **WERKMEID**, liefst van buiten deze stad, van de R. C. Godsdienst en van goede getuigenissen voorzien. Adres *franco* brieven onder Letter Z. bij den Heer C. L. VAN LANGENHUYSEN, Singel hoek Beulingstraat alhier.

Genezingen door Abshaubbin's Anti-Rhumatische Watten.

H. Schuinder, te Meppel had maanden achtereen gesukkeld aan het rhumatiek en alles beproefd zonder beterschap te vinden, hij gebruikte de Abshaubbin's Anti-Rhumatische Watten en was binnen kort geheel van zijne pijnen verlost.

P. E. Sansbolan, gep. kapt. te Brussel, na 3 jaar veel geleden te hebben en velen Doctoren en Professoren geconsulteerd te hebben, is na het aanwenden dezer watten totaal hersteld van rhumatiek in de beenen en de lendenen.

J. Veerkamp, boerenarbeider in de Poeldijk, in het Westland, die bij het spit ten ondragelijke pijn in de heup had gekregen, zoodat hij noch gaan noch werken kon, is door één blad dezer watten op de pijnlijke plaatsen te leggen, weder genezen.

Jufvrouw Been, te Brielle, leed sedert jaren aan de ondragelijkste hoofdpijn, zonder bij Docter of Apotheek verlichting te vinden. Zij liet een muts met deze Watten beleggen en sedert zij die draagt weet zij van hoofdkramp niet meer.

Deze weinige opgaven zouden nog met een aantal anderen vermeerderd kunnen worden; zij leveren allen het bewijs van onfeilbaarheid der

Abshaubbin's Anti-Rhumatische Watten

in gevallen van Rhumatiek, Kramppijnen, Jicht en dergelijke.

Ook tegen Roos, Huiduitslag, Brand en Jeuking der huid, zweerende borsten van zorgende vrouwen en als voorbehoedmiddel om van de Kinderziekte ongeschonden te blijven hebben, deze watten reeds een onbetwisten roem verkregen. Men lette vooral op de onderstaande Dépôts daar ook nagemaakte en valsche watten in den handel voorkomen. De Echte zijn gewikkeld in een lichtblaauw omslag, houdende de namen der Dépôthouders en geteekend door den Hoofd-Dépôthouder.

H. J. Renken, Amsterdam, hoek Vijgendam en Warmoesstr.
Wed. Oosterbaan, idem, Leydschestraat, in de Vijf.
A. J. ten Veldhuijs, idem Rapenburg.
J. W. Eijfert, idem, Vijzelstraat bij de Singel.
Mej. O. J. Blank, idem, Kalverstraat, bij den Heiligen Weg.
J. C. Schwenge, idem, Reestr. bij de Keizersgracht, in de Nieuwe Fakkel.
Mej. S. M. Swinkels, Boxtel.
A. Dekkers, Waalwijk.
Mej. de Wed. A. A. Kniknie en Zoon, Schijndel.
W. van Asten, Helmond.
M. Sweep, Breda.
M. Smeur, Bergen op Zoom.
Mej. v. Ravensteijn Donkers, 's Bosch.
Mej. J. H. de Jong, Oosterhout.
Mej. C. H. van de Knikker, Tilburg.
J. B. Branderhorst, Veen (bij Heusden).
L. Boozen, Klundert.
Ant. Horsman, Loon op Zand.
S. de Heer, Heusden.
Mej. de Wed. T. Meunen, Eindhoven.
J. A. Walter, Grave.
Mej. de Wed. W. Kuypers, Veghel.

De Erven A. Witlox, Waalwijk.
Mej. de Wed. M. v. d. Bigge-laar, Rozendaal.
A. Bak, Steenbergen.
Mej. Gez. Jehotte, Maastricht.
C. G. Vöcke, Venlo.
W. F. G. Noman, Gennep.
Mej. Wed. H. Weijerhorst, Heerlen.
Mej. Gez. Pinneen, Weert.
A. J. van den Berkhof, Utrecht.
M. J. C. Ham, idem
Blancke & Kloek, Wijk bij Duurstede.
Philip Meijer, Amersfoort.
W. H. van Meekren, Zeyst.
Gebr. Braning, Mijdrecht.
J. Vlaanderen, Breukelen.
J. C. Delvolje, Vlissingen.
J. A. Goedhals, Middelburg.
D. Hilderuisse, Goes. Vlasmarkt.
J.G.A Thompson, Sas van Gent.
J. Smits, Zierikzee.
G. Aling, Brouwershaven.
Th. Annaert, Hulst.
W. Visscher Jr., Kruiningen.
J. Haringman, Colijnsplaat.
B. de Die, Oostburg.
H. J. Ravezdevos, Sluis.
D. van Male, Breskens.
A. van Overbeeke Bz., Schoondijke.
F. Bevin van de Putten, IJzendijke. (2493)

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN is van de pers gekomen en wordt verzonden:

HET REGT VAN DEN PAUS. —

ANTWOORD OP HET VLUGSCHRIFT:

DE PAUS EN HET CONGRES.

DOOR

M. POUJOULAT.

Naar het Fransch.

PRIJS 20 CENTS.

Ter verspreiding per 10 Exemplaren	*f* 1.75
" " " 25 "	" 4.00
" " " 50 "	" 7.00

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.